

Vrijwilliger zijn

bij Natuurmonumenten

Deel 2

Vrijwilliger zijn

bij Natuurmonumenten

Deel 2

Jan van Leeuwen

Schrijver: Jan van Leeuwen
Coverontwerp: Jan van Leeuwen
Uitgave: 2025-03
ISBN: 9789403790404
© Jan van Leeuwen

Vrijwilliger zijn

bij Natuurmonumenten

Deel 2

1. Inleiding en wat vooraf ging.	6
2. De recentste e-mail.	11
3. De “wegwijzer”-e-mail	17
4. Onthullen over Natuurmonumenten	20
5. Onthullen in het algemeen.	27
6. Van lokaal naar landelijk en verder.	34
7. Communicatie: wat men niet ziet	39
8. Het gebrek aan een beloofd tribunaal.	42
9. De Publieke Controle.	50
10. Conclusies en aangifte.	55
Appendix	58

1. Inleiding en wat vooraf ging.

Inleiding.

Na uitgave van het eerste deel van deze tweeluik, kreeg ik een e-mail van een collega-vrijwilliger die ik meldde over de uitgifte en het boekje (nog) niet had gelezen. Hij vroeg onder andere “Is het je doel iets op te lossen?”. Dit raakt de kern. Want deze affaire kon nooit gebeuren door de wet met regels die hier exact passen en ook door elk fatsoen. Maar toch is het gebeurd !! Dit raakt hun moraal: “een vrijwilliger bepaalt niet wat Natuurmonumenten doet”.

Natuurmonumenten doet goed onderhoud aan de natuur. Dit is geen vrijgeleide om onmenselijk met vrijwillig(st)ers of bezoekers om te gaan. Zelfs wanneer het personeel één keer onmenselijk omgaat met één vrijwilliger dan is deze geïnsinueerde éénmaligheid als verweer. Dit verweer is zeker niet acceptabel om dit voorval dan in de doofpot of vergeetput te doen. Dit raakt de hun communicatie: “Wat men niet leest of ziet, bestaat niet.”.

Hieronder een beknopte samenvatting van Deel 1.

Kapot maken.

Er is een prima samenwerking – Toonbeeld aan onze kinderen. Maar het moest kapot. Want een worst (vredig, prima samen werken) moet voorgehouden blijven en kan dus niet bereikt zijn. Dit gebeurt uiterst simpel door een lopende essentiële afspraak éézijdig te verbreken en ook plotseling. Het is een ongeschreven garantie dat dit een protest uitlokt.

Onder drukken.

M'n protest wordt mondeling even zo, simpel weerlegt met de stelling (citaat) "Een vrijwilliger bepaalt niet wat Natuurmonumenten doet.". Hierna is dit de kern van of in alle doen en nalaten van Natuurmonumenten. Dit begint met het onbesproken handhaven van het verbreken van de afspraak en dit bewijst tegelijk dat het verbreken is gewild en de uitvoering is bedoeld zoals het is gedaan. Na m'n protest is de behandeling van m'n protestgronden zonder aandacht ervoor èn mij van gelijk zo. Dus schrijf ik een brief aan het bevoegd gezag (artikel 5, Grondwet).

Het menselijk schild.

Een langer dan normale pauze onthult dat een menselijk schild actief is. Dit zijn personen met een ambitie die protesten, kritieken of klachten en berichten aan het bevoegde gezag opvangen en in de vergeetput wegdoen. Dan bestaan deze wandaden hierna niet meer en ook bij Natuurmonumenten bestaan deze niet meer.

Het taboe.

Na de brief aan het bevoegde gezag van Natuurmonumenten, de directeur, ontvang ik een e-mail bericht van een typiste. Hierin is m'n protest èn de protestgronden taboe gemaakt. Het is een vervolgend bewijs dat het menselijk schild actief is en ik leer de personen hiervan kennen. Verder in de e-mail heeft Natuurmonumenten m'n protest en de gronden vervangen door een eigengemaakt en ruim omvattend twistpunt: hun "beleid". Elke twist zal vanaf dan een verweer hebben, door Natuurmonumenten, met wat in het "beleid" is begrepen of niet. Zodat dan m'n protest en m'n protestgronden "buiten discussie" zijn.